

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **B. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004, č. j. 59 Az 79/2004 – 18,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 14. 10. 2004, č. j. 59 Az 79/2004 – 18, zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2004, č. j. OAM-1161/VL-07-04-2004, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Polici České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž vyslovil s napadeným rozsudkem nesouhlas a navrhoval přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do vyřízení celé záležitosti a v souvislosti s tím udělení azylu z humanitárních důvodů podle ustanovení § 14 zákona o azylu.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popírá oprávněnost jejího podání, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Vyslovuje přesvědčení, že kasační stížnost neobsahuje náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť v kasační stížnosti nejsou uvedeny zákonné důvody ustanovení § 103 s. ř. s., jichž by se stěžovatel dovolával. Žalovaný zdůraznil, že zjistil přesně a úplně skutečný stav věci, přičemž stěžovatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být v Mongolsku pronásledován z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Navrhoval zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost a žádal nepřiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Kasační stížnost nelze projednat věcně, neboť byla podána opožděně.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podání kasační stížnosti, jakož i o lhůtě, v níž lze tak učinit a o místě, kde je možno kasační stížnost podat, byl z důvodu, že stěžovatel, ačkoliv se v místě doručení zdržoval, nebyl na uvedené adrese (Pobytové středisko Zbýšov, PAMIR – Padělky 381) zastížen, uložen v den pokusu o doručení, tj. 19. 10. 2004, u držitele poštovní licence (na poště). Adresát byl o uložení vyrozuměn s tím, že si má uloženou písemnost do 10-ti dnů vyzvednout a nevyzvedne-li si ji do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení. Stěžovatel si písemnost na poště vyzvedl až dne 1. 11. 2004 a kasační stížnost podal osobně v podatelně Nejvyššího správního soudu dne 16. 11. 2004.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1 občanského soudního řádu, platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si ji vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

V projednávané věci byla podle záznamu poštovní doručovatelky (písemnost určená do vlastních rukou stěžovatele, která obsahovala napadený rozsudek) uložena na poště dne 19. 10. 2004 (úterý), takže posledním dnem stanovené desetidenní lhůty počítané od uložení zásilky byl pátek 29. 10. 2004. Od uvedeného data počala tudíž stěžovatelce běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti. Protože se jednalo o lhůtu dvoutýdenní, skončila v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. v pátek dne 12. 11. 2004, neboť tento den – pátek – se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy pátkem dne 29. 10. 2004. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 12. 11. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Nejvyššího správního soudu až dne 16. 11. 2004, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti a tudíž opožděně. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než kasační stížnosti podanou proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro její opožděnost, aniž by se za této situace mohl zabývat procesním návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovatel si rozsudek na poště vyzvedl osobně dne 1. 11. 2004, neboť se tak stalo až po uplynutí úložní lhůty, která skončila dne 29. 10. 2004 a i za této situace platí fikce doručení stanovená v ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 4 o. s. ř. tak, jak byla výše popsána.

Pro úplnost nutno dodat, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u ě n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová  
předsedkyně senátu